

Jan Paweł II

Szukali pomocy w różańcu : rozważanie przed modlitwą "Anioł Pański" : (Rzym, 11 marca 2001 r.)

Salvatoris Mater 4/1, 286-287

2002

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Novo millennio ineunte (por. nr 16) – bardziej niż [41] kiedykolwiek wpatrzone są w oblicze Chrystusa.

2. Według dzisiejszej Ewangelii to Maryja, Matka Jezusa, skłoniła Go do dokonania cudownej przemiany wody w wino. To właśnie Najświętsza Panna wstawia się zawsze za nami. Tak było też na przełomie drugiego i trzeciego tysiąclecia, kiedy to Jej Niepokalane Serce stało się niezawodnym schronieniem dla wielu Jej dzieci. Kościół mógł dzięki temu doświadczyć znaków nowej wiosny, wzbudzonej przez Sobór Watykański II, przez który „bezpośrednie przygotowanie do Wielkiego Jubileuszu Roku 2000 zostało niejako zainaugurowane” (*Tertio millennio adveniente*, 20).

Rok Święty otworzył wiele serc na nadzieję i rozjaśnił dzieje świata światłem Chrystusa.

3. Do nas, ludzi wkraczających z ufnością w nowe tysiąclecie, Matka Chrystusa zwraca się z tym samym wezwaniem, jakie skierowała do sług podczas wesela w Kanie Galilejskiej: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie” (J 2, 5). Tymi słowami Najświętsza Panna pragnie jak gdyby zachęcić nas, byśmy nie lękali się ograniczeń i niepowodzeń, jakie mogą czasem pojawić się w naszym doświadczeniu osobistym i rodzinnym, kościelnym i społecznym. Maryja wzywa nas, byśmy nie upadali na duchu nawet w obliczu grzechu, który podważa naszą wiarę w siebie i w innych. Istotne jest, aby czynić to, co Chrystus nam powie, i w Nim pokładać ufność: On nie pozostanie głuchy na nasze nieustanne modlitwy.

Niech to wezwanie Maryi, przypominane dziś przez Ewangelię, uzdolni nas do całkowitego zawierzenia Jezusowi. Słowom Matki wtórują bowiem krzepiące słowa Jej Boskiego Syna: „A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Mt 28, 20).

Rozważanie przed modlitwą „Anioł Pański”⁸.
(Rzym, 11 marca 2001 r.)

Szukali pomocy w różańcu

[...]

Razem z nimi wpatrzmy się w Najświętszą Maryję Pannę, którą wiara każe nam czcić jako Królową Świętych, mężczyzn i kobiet, z każdej epoki i z każdego narodu. Jest Ona w szczególności Matką i Królową Męczenników, w godzinie próby stojącą przy nich, tak jak pod krzyżem swojego Syna Jezusa.

Nowi błogosławieni zawierzyli Jej, wiernej Dziewicy, w dramatycznych chwilach prześladowań. Kiedy nie wolno im było swobodnie wyrażać wiary, a także później, gdy byli więzieni i musieli stanąć przed najwyższą próbą, nieustannie szukali umocnienia w różańcu, odmawia-

⁸ „L'Osservatore Romano” 22(2001) nr 5, 18.

jąc go indywidualnie lub w niewielkich grupkach. Jakże skuteczna jest ta tradycyjna modlitwa maryjna, tak bardzo prosta i głęboka! W każdej epoce różaniec stanowi cenną pomoc dla niezliczonych wierzących. [...]

Rozważanie przed modlitwą „Regina caeli”⁹.
(Rzym, 22 kwietnia 2001 r.)

Matka miłosierdzia

1. Gdy zbliża się ku końcowi ta uroczysta liturgia eucharystyczna, kierujemy spojrzenie ku Najświętszej Maryi Pannie, którą wzywamy dziś słodkim imieniem *Mater Misericordiae*. Maryja jest „Matką Miłosierdzia”, ponieważ jest Matką Jezusa, w którym Bóg objawił światu swoje serce przepelnione miłością.

Właśnie poprzez macierzyństwo Maryi Panny Bóg okazał człowiekowi swoje współczucie. Macierzyństwo Maryi, które stało się Jej udziałem za sprawą Ducha Świętego w Nazarecie, dopełniło się w tajemnicy paschalnej, kiedy to została Ona głęboko zespolona z męką, śmiercią i zmartwychwstaniem swego Boskiego Syna. U stóp krzyża Maryja stała się Matką uczniów Chrystusa, Matką Kościoła i całej ludzkości, stała się *Mater Misericordiae*. [...]

Rozważanie przed modlitwą „Regina caeli”¹⁰.
(Rzym, 29 kwietnia 2001 r.)

Przewodniczka w drodze do świętości

1. Zanim zakończymy tę uroczystą liturgię, która dała nam zaznać radości świętych obcowania, zwracamy się z synowską miłością do Maryi Panny, która – jak niegdyś w jerozolimskim Wieczerniku – jest w samym centrum tej społeczności świętych.

Nowi błogosławieni znaleźli w Niej przewodniczkę w swoim pielgrzymowaniu drogami wiary, krzepiący znak niezawodnej nadziei, przykład ofiarnej miłości do Boga i braci. Kto idzie po śladach Chrystusa drogą świętości, doświadcza na tym szlaku macierzyńskiej opieki Maryi.

Niebawem rozpocznie się maj, zachęcam zatem wszystkich, aby starali się przeżyć go w zjednoczeniu z Maryją, odmawiając różaniec indywidualnie i we wspólnotach. W ciągu stuleci bardzo wielu ludzi uczyło się świętości w szkole Najświętszej Panny. Zachęcają nas oni, byśmy się przyłączyli do ich chwalebnej rzeszy, aby razem śpiewać ku czci Królowej niebios. [...]

⁹ „L'Osservatore Romano” 22(2001) nr 6, 26.

¹⁰ „L'Osservatore Romano” 22(2001) nr 6, 29.